

-ร่าง-

เทศบัญญัติเทศบาลเมืองพวนพิสัย

เรื่อง

การควบคุมตลาด พ.ศ ๒๕๖๙

เทศบาลเมืองพวนพิสัย

อำเภอพวนพิสัย จังหวัดหนองคาย

-ร่าง-

บันทึกหลักการและเหตุผล

เทศบัญญัติเทศบาลเมืองโพนพิสัย เรื่อง การควบคุมตลาด พ.ศ. ๒๕๖๙

หลักการ

ให้มีเทศบัญญัติเทศบาลเมืองโพนพิสัย ว่าการควบคุมตลาด

เหตุผล

โดยที่ได้มีประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง รวมองค์การบริหารส่วนตำบลจุมพลกับเทศบาลตำบลโพนพิสัย และประกาศเปลี่ยนแปลงฐานะเทศบาลตำบลโพนพิสัย อำเภอโพนพิสัย จังหวัดหนองคาย เป็นเทศบาลเมืองโพนพิสัย ตั้งแต่วันที่ ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๖๘ ประกอบกับการดำเนินการกิจการตลาดที่ไม่ถูกต้องด้วยสุขลักษณะอาจก่อให้เกิดอันตรายต่อสุขภาพของประชาชน และก่อให้เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม จึงสมควรกำหนดลักษณะของตลาด สุขลักษณะในการดำเนินการกิจการตลาด สุขลักษณะของผู้ขายและผู้ช่วยขายในตลาด หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการอนุญาตให้ดำเนินการกิจการตลาด รวมทั้งอัตราค่าธรรมเนียมการออกใบอนุญาตให้ดำเนินการกิจการตลาด เพื่อให้การกำกับดูแลกิจการตลาดเป็นไปอย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพ อาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติม กำหนดให้กระทำโดยตราเป็นเทศบัญญัติ จึงเห็นสมควรยกเลิกข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลจุมพล เรื่อง ตลาด พ.ศ. ๒๕๕๙ และเทศบัญญัติเทศบาลตำบลโพนพิสัย เรื่อง ตลาด พ.ศ. ๒๕๕๙ และให้ใช้เทศบัญญัติเทศบาลเมืองโพนพิสัย เรื่อง การควบคุมตลาด พ.ศ. ๒๕๖๙ แทน จึงตราเทศบัญญัตินี้

-ร่าง-

เทศบัญญัติเทศบาลเมืองโพนพิสัย
เรื่อง การควบคุมตลาด พ.ศ. ๒๕๖๙

โดยที่เป็นการสมควรให้มีเทศบัญญัติเทศบาลเมืองโพนพิสัย ว่าด้วยการควบคุมตลาด

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖๐ และมาตรา ๖๓ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ประกอบกับมาตรา ๓๕ มาตรา ๓๗ มาตรา ๕๔ มาตรา ๕๕ มาตรา ๕๘ มาตรา ๖๓ และมาตรา ๖๕ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม เทศบาลเมืองโพนพิสัย โดยความเห็นชอบของสภาเทศบาลเมืองโพนพิสัย และผู้ว่าราชการจังหวัดหนองคาย จึงตราเทศบัญญัติไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ เทศบัญญัตินี้เรียกว่า “เทศบัญญัติเทศบาลเมืองโพนพิสัย เรื่อง การควบคุมตลาด พ.ศ. ๒๕๖๙”

ข้อ ๒ เทศบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับในเขตเทศบาลเมืองโพนพิสัย ตั้งแต่วันที่ได้ออกประกาศไว้โดยเปิดเผย ที่สำนักงานเทศบาลเมืองโพนพิสัยแล้วเจ็ดวัน

ข้อ ๓ ให้ยกเลิก

(๑) ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลจุมพล เรื่อง ตลาด พ.ศ. ๒๕๕๙

(๒) เทศบัญญัติเทศบาลตำบลโพนพิสัย เรื่อง ตลาด พ.ศ. ๒๕๕๙

บรรดาเทศบัญญัติ ระเบียบ ประกาศ คำสั่ง หรือข้อบังคับอื่นใด ในส่วนที่ได้ตราไว้แล้ว ซึ่งขัดหรือแย้งกับเทศบัญญัตินี้ ให้ใช้เทศบัญญัตินี้แทน

ข้อ ๔ ในเทศบัญญัตินี้

“ตลาด” หมายความว่า สถานที่ซึ่งปกติจัดไว้ให้ผู้ค้าใช้เป็นที่ยุมนุมเพื่อจำหน่ายสินค้าประเภทสัตว์ เนื้อสัตว์ ผัก ผลไม้ หรืออาหารอันมีสภาพเป็นของสด อาหารที่ประกอบหรือปรุงแล้ว หรือของเสียง่าย ทั้งนี้ไม่ว่าจะมีการจำหน่ายสินค้าประเภทอื่นด้วยหรือไม่ก็ตาม และให้หมายความรวมถึงบริเวณซึ่งจัดไว้สำหรับผู้ค้าใช้เป็นที่ยุมนุมเพื่อจำหน่ายสินค้าประเภทดังกล่าวเป็นประจำ หรือเป็นครั้งคราว หรือตามวันที่กำหนด

“สินค้า” หมายความว่า สิ่งของที่ซื้อขายกัน

“อาหาร” หมายความว่า อาหารตามกฎหมายว่าด้วยอาหาร

“อาหารสด” หมายความว่า อาหารประเภทสัตว์ เนื้อสัตว์ ผัก ผลไม้ และของอื่น ๆ ที่มีสภาพเป็นของสด

“อาหารประเภทเนื้อสัตว์ชำแหละ” หมายความว่า อาหารสดประเภทเนื้อสัตว์ที่มีการชำแหละ ณ แผงจำหน่ายสินค้า

“อาหารประเภทปรุงสำเร็จ” หมายความว่า อาหารที่ผ่านการทำ ประกอบ หรือปรุงสำเร็จพร้อมที่จะรับประทานได้ รวมทั้งของหวานและเครื่องดื่มชนิดต่าง ๆ

“สุขาภิบาลอาหาร” หมายความว่า การจัดการและการควบคุมปัจจัยต่าง ๆ เพื่อให้อาหารสะอาด ปลอดภัยจากเชื้อโรค และสารเคมีที่เป็นพิษซึ่งเป็นอันตรายต่อสุขภาพของผู้บริโภค เช่น อาหาร ผู้สัมผัสอาหาร สถานที่ทำ ประกอบ ปรุง และจำหน่ายอาหาร ภาชนะ อุปกรณ์ สัตว์และแมลงที่เป็นพาหะนำโรค

“การล้างตลาดตามหลักการสุขาภิบาล” หมายความว่า การทำความสะอาดตัวอาคาร แผงจำหน่ายสินค้า พื้น ผนัง เพดาน ทางระบายน้ำ ตะแกรงดักมูลฝอย บ่อดักไขมัน บ่อพักน้ำเสีย ที่เก็บรวบรวมหรือที่รองรับมูลฝอย ห้องส้วม ที่ปัสสาวะ อ่างล้างมือ และบริเวณตลาด ให้สะอาด ปราศจากสิ่งปฏิกูล มูลฝอย

/หยากไย่...

หยากไย่ ผุ่นละออง และคราบสกปรก รวมทั้งให้มีการฆ่าเชื้อโรค โดยสารเคมีที่ใช้ต้องไม่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อระบบบำบัดน้ำเสียของตลาด

“ราชการส่วนท้องถิ่น” หมายความว่า เทศบาลเมืองโพนพิสัย

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า นายกเทศมนตรีเมืองโพนพิสัย

“เจ้าพนักงานสาธารณสุข” หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

ข้อ ๕ ให้นายกเทศมนตรีเมืองโพนพิสัยรักษาการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่ง เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้

หมวด ๑

บททั่วไป

ข้อ ๖ ตลาดแบ่งออกเป็น ๒ ประเภท ดังนี้

(๑) ตลาดประเภทที่ ๑ ได้แก่ ตลาดที่มีโครงสร้างอาคาร และมีลักษณะตามที่กำหนดไว้ในหมวดที่ ๑ ส่วนที่ ๑

(๒) ตลาดประเภทที่ ๒ ได้แก่ ตลาดที่ไม่มีโครงสร้างอาคาร และมีลักษณะตามที่กำหนดไว้ในหมวดที่ ๑ ส่วนที่ ๒

ข้อ ๗ ที่ตั้งของตลาดต้องอยู่ห่างไม่น้อยกว่า ๑๐๐ เมตร จากแหล่งที่ก่อให้เกิดมลพิษ ของเสีย โรงเลี้ยงสัตว์ แหล่งโสโครก ที่กำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย ซึ่งอาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพอนามัย เว้นแต่จะมีวิธีการป้องกันซึ่งเจ้าพนักงานสาธารณสุขได้ให้ความเห็นชอบแล้ว

ข้อ ๘ ผู้ดำเนินกิจการตลาดต้องดำเนินการให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในเทศบัญญัตินี้ รวมทั้งกฎกระทรวงและประกาศกระทรวงที่ออกตามความในพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

หมวดที่ ๒

สุขลักษณะในการดำเนินกิจการตลาด

ส่วนที่ ๑

สุขลักษณะของตลาดประเภทที่ ๑

ข้อ ๙ ตลาดประเภทที่ ๑ ต้องมีส่วนประกอบของสถานที่และสิ่งปลูกสร้าง คือ อาคารหรือสิ่งปลูกสร้างสำหรับผู้ขายของ สถานที่ขนถ่ายสินค้า ห้องส้วม ที่ปัสสาวะ อ่างล้างมือ ที่เก็บรวบรวมหรือที่รองรับมูลฝอย และที่จอดรถพาหนะ ตามที่กำหนดไว้ในส่วนนี้

/ข้อ ๑๐ อาคาร...

ข้อ ๑๐ อาคารหรือสิ่งปลูกสร้างสำหรับผู้ขายของต้องมีและเป็นไปตามหลักเกณฑ์และ
สุขลักษณะ ดังต่อไปนี้

(๑) ถนนโดยรอบอาคารตลาดต้องมีความกว้างไม่น้อยกว่า ๔ เมตร และมีทางเข้า-ออกบริเวณ
ตลาดกว้างไม่น้อยกว่า ๔ เมตร อย่างน้อยหนึ่งทาง

(๒) ตัวอาคารตลาดต้องทำด้วยวัสดุถาวร มั่นคง แข็งแรง

(๓) หลังคาต้องสร้างด้วยวัสดุทนไฟ มีความแข็งแรงและทนทาน โดยมีความสูงที่เหมาะสมกับ
การระบายอากาศภายในตลาด

(๔) พื้นต้องทำด้วยวัสดุถาวร แข็งแรง ไม่ดูดซึมน้ำ มีพื้นผิวเรียบ สามารถล้างทำความสะอาดได้
ง่าย ไม่มีน้ำขัง และไม่ลื่น

(๕) ทางเดินภายในอาคารต้องมีความกว้างไม่น้อยกว่า ๒ เมตร

(๖) เครื่องกั้นหรือสิ่งกีดขวางต้องทำด้วยวัสดุถาวรและแข็งแรง สามารถป้องกันสัตว์ เช่น สุนัข
มิให้เข้าไปภายในตลาด

(๗) ต้องมีการระบายอากาศภายในตลาดอย่างเพียงพอและเหมาะสม ไม่มีกลิ่นเหม็นอับ

(๘) ความเข้มของแสงสว่างภายในอาคารตลาดต้องไม่น้อยกว่า ๒๐๐ ลักซ์

(๙) แผงจำหน่ายสินค้าประเภทอาหารต้องทำด้วยวัสดุถาวร มีพื้นผิวเรียบ มีความลาดเอียง
สามารถทำความสะอาดได้ง่าย มีความสูงจากพื้นไม่น้อยกว่า ๖๐ เซนติเมตร มีพื้นที่ไม่น้อยกว่า ๑.๕ ตารางเมตร
และมีทางเข้า-ออกที่สะดวก โดยต้องจัดให้มีที่นั่งสำหรับผู้ขายแยกต่างหากจากแผงจำหน่ายสินค้า

(๑๐) ต้องจัดให้มีน้ำประปาหรือน้ำสะอาดจากระบบท่ออย่างเพียงพอสำหรับใช้ล้างสินค้าและ
ล้างมือ ทั้งนี้ ระบบท่อต้องติดตั้งในลักษณะที่ปลอดภัย ไม่ก่อให้เกิดการปนเปื้อนจากน้ำโสโครก ไม่ติดตั้งหรือวาง
ทับกับท่อระบายน้ำเสียหรือสิ่งปฏิกูล โดยให้ดำเนินการ ดังนี้

(ก) ต้องจัดให้มีที่ล้างอาหารสดอย่างน้อย ๑ จุด และแต่ละจุดต้องมีก๊อกน้ำไม่น้อยกว่า ๓ ก๊อก
กรณีมีแผงจำหน่ายอาหารสดตั้งแต่ ๓๐ แผงขึ้นไป ต้องจัดให้มีที่ล้างอาหารสด ๑ จุด ต่อแผงจำหน่ายอาหารสด
ทุก ๓๐ แผง ทั้งนี้ เศษของ ๓๐ แผง หากเกิน ๑๕ แผง ให้ถือเป็น ๓๐ แผง

(ข) ต้องมีก๊อกน้ำประจำแผงจำหน่ายอาหารประเภทเนื้อสัตว์ชำแหละ และแผงจำหน่ายอาหาร
ประเภทปรุงสำเร็จ

(ค) ต้องจัดให้มีที่เก็บสำรองน้ำในปริมาณที่เพียงพอและสะดวกต่อการใช้งาน กรณีมีแผง
จำหน่ายอาหารสดตั้งแต่ ๕๐ แผงขึ้นไป ต้องจัดให้มีน้ำสำรองไม่น้อยกว่า ๕ ลูกบาศก์เมตร ต่อจำนวนแผง
จำหน่ายอาหารสดทุก ๑๐๐ แผง ทั้งนี้ เศษของ ๑๐๐ แผง หากเกิน ๕๐ แผง ให้ถือเป็น ๑๐๐ แผง

(๑๑) ต้องจัดให้มีระบบบำบัดน้ำเสียหรือน้ำทิ้ง และทางระบายน้ำให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วย
การควบคุมอาคาร ทั้งนี้ ต้องมีตะแกรงดักมูลฝอยและบ่อดักไขมันด้วย

(๑๒) ต้องมีการติดตั้งระบบการป้องกันอัคคีภัยให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร
ความใน (๑) และ (๕) มิให้ใช้บังคับกับตลาดที่จัดตั้งขึ้นก่อนวันที่กฎกระทรวง ฉบับที่ ๔ (พ.ศ. ๒๕๔๒) ออกตาม
ความในพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ใช้บังคับ และมีข้อจำกัดด้านพื้นที่ซึ่งไม่อาจจัดให้มีถนน
รอบอาคารตลาด ทางเข้า-ออกบริเวณตลาด และทางเดินภายในอาคารตามที่กำหนดได้

/ข้อ ๑๒ ต้องจัดให้...

ข้อ ๑๒ ต้องจัดให้มีห้องส้วม ที่ปัสสาวะ และอ่างล้างมือตามแบบและจำนวนที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร และตั้งอยู่ในบริเวณที่เหมาะสมภายนอกตัวอาคารตลาด หรือในกรณีที่อยู่ภายในอาคารตลาด ต้องแยกเป็นสัดส่วนโดยเฉพาะ มีผนังกัน และต้องไม่มีประตูเปิดสู่บริเวณจำหน่ายอาหารโดยตรง

ข้อ ๑๓ ต้องจัดให้มีที่เก็บรวบรวมหรือที่รองรับมูลฝอยตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร โดยตั้งอยู่นอกตัวอาคารตลาด และอยู่ในบริเวณที่รถเก็บขนมูลฝอยสามารถเข้า-ออกได้สะดวก มีการปกปิด และมีการป้องกันไม่ให้สัตว์เข้าไปคุ้ยเขี่ย ทั้งนี้ ต้องเป็นไปตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่น โดยคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข เห็นชอบว่าเหมาะสมกับตลาดนั้น

ข้อ ๑๔ ต้องจัดให้มีที่จอดรถยานพาหนะอย่างเหมาะสม ตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนด

ส่วนที่ ๒

สุขลักษณะของตลาดประเภทที่ ๒

ข้อ ๑๕ ตลาดประเภทที่ ๒ ต้องจัดให้มีสถานที่สำหรับผู้ขายของ ห้องส้วม ที่ปัสสาวะ อ่างล้างมือ และที่เก็บรวบรวมหรือที่รองรับมูลฝอย ตามที่กำหนดไว้ในส่วนนี้

ข้อ ๑๖ สถานที่สำหรับผู้ขายของต้องมีและเป็นไปตามหลักเกณฑ์และสุขลักษณะ ดังต่อไปนี้

(๑) ทางเดินภายในตลาดต้องมีความกว้างไม่น้อยกว่า ๒ เมตร

(๒) บริเวณสำหรับผู้ขายของประเภทอาหารสดต้องจัดให้เป็นสัดส่วนโดยเฉพาะ โดยมีลักษณะเป็นพื้นเรียบ แข็งแรง ไม่ลื่น สามารถล้างทำความสะอาดได้ง่าย และไม่มีน้ำขัง เช่น พื้นคอนกรีต พื้นปูด้วยคอนกรีตสำเร็จ หรือพื้นลาดด้วยยางแอสฟัลต์

(๓) แผงจำหน่ายสินค้าประเภทอาหารต้องทำด้วยวัสดุที่แข็งแรง มีผิวเรียบ ทำความสะอาดได้ง่าย มีความสูงจากพื้นไม่น้อยกว่า ๖๐ เซนติเมตร และอาจเป็นแบบพับเก็บได้

(๔) มีน้ำประปาหรือน้ำสะอาดอย่างเพียงพอ และจัดให้มีที่ล้างทำความสะอาดอาหารและภาชนะในบริเวณแผงจำหน่ายอาหารสด แผงจำหน่ายอาหารประเภทเนื้อสัตว์ชำแหละ และแผงจำหน่ายอาหารประเภทปรุงสำเร็จ

(๕) มีทางระบายน้ำจากจุดที่มีที่ล้าง โดยเป็นรางแบบเปิด ทำด้วยวัสดุที่มีผิวเรียบ มีความลาดเอียง สามารถระบายน้ำได้สะดวก มีตะแกรงดักมูลฝอยก่อนระบายน้ำออกสู่ท่อระบายน้ำสาธารณะหรือแหล่งน้ำสาธารณะ และต้องไม่ก่อให้เกิดเหตุเดือดร้อนรำคาญแก่ประชาชนข้างเคียง

ในกรณีจำเป็น เจ้าพนักงานท้องถิ่น โดยคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข อาจกำหนดให้จัดให้มีบ่อดักไขมันหรือบ่อพักน้ำเสียก่อนระบายน้ำออกสู่ท่อระบายน้ำสาธารณะหรือแหล่งน้ำสาธารณะก็ได้

(๖) กรณีมีโครงสร้างเฉพาะเสาและหลังคา โครงเหล็กคลุมผ้าใบ เต็นท์ ร่ม หรือสิ่งอื่นใดในลักษณะเดียวกัน ต้องอยู่ในสภาพมั่นคง แข็งแรง

ข้อ ๑๗ ต้องจัดให้มีห้องส้วม ที่ปัสสาวะ และอ่างล้างมือตามจำนวนและหลักเกณฑ์ด้านสุขลักษณะที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนด โดยคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข และต้องตั้งอยู่ในบริเวณที่เหมาะสมภายนอกสถานที่ขายของ เว้นแต่จะจัดให้มีส้วมเคลื่อนที่ ส้วมสาธารณะ ส้วมเอกชน หรือส้วมของหน่วยงานราชการที่ได้รับอนุญาตให้ใช้ ซึ่งอยู่ในบริเวณใกล้เคียง ทั้งนี้ ต้องมีระยะห่างจากตลาดไม่เกิน ๕๐ เมตร

ข้อ ๑๘ ต้องจัดให้มีที่เก็บรวบรวมหรือที่รองรับมูลฝอยอย่างเพียงพอ สามารถรองรับปริมาณมูลฝอยที่เกิดขึ้นในแต่ละวัน และมีลักษณะเหมาะสมตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนด โดยคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข

ข้อ ๑๙ เมื่อผู้รับใบอนุญาตให้จัดตั้งตลาดประเภทที่ ๒ ได้ดำเนินกิจการต่อเนื่องกันเป็นระยะเวลาหนึ่งแล้ว หากเจ้าพนักงานท้องถิ่นเห็นว่าตลาดประเภทที่ ๒ ดังกล่าวมีศักยภาพที่จะพัฒนาเป็นตลาดประเภทที่ ๑ ได้ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นและผู้รับใบอนุญาตร่วมกันพิจารณากำหนดแผนการพัฒนาและปรับปรุงตลาดประเภทที่ ๒ ให้เป็นตลาดประเภทที่ ๑ ตามเทศบัญญัตินี้ ภายในระยะเวลาและตามขั้นตอนที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนด

ส่วนที่ ๓

การดำเนินการกิจการตลาด

ข้อ ๒๐ การจัดวางสินค้าในตลาดแต่ละประเภท ต้องจัดวางให้เป็นหมวดหมู่และไม่ปะปนกัน เพื่อความสะดวกในการดูแลรักษาความสะอาด และป้องกันการปนเปื้อนในอาหาร

ข้อ ๒๑ กำหนดเวลาเปิดและปิดตลาด ให้เป็นไปตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนด

ข้อ ๒๒ ผู้รับใบอนุญาตให้จัดตั้งตลาดประเภทที่ ๑ ต้องรับผิดชอบดูแลเกี่ยวกับการบำรุงรักษาตลาด การรักษาความสะอาด และความเป็นระเบียบเรียบร้อยภายในตลาดให้ถูกสุขลักษณะ ดังต่อไปนี้

(๑) บำรุงรักษาโครงสร้างต่าง ๆ ของตลาดให้อยู่ในสภาพที่ใช้งานได้ตลอดเวลา เช่น ตัวอาคาร พื้น ฝาเพดาน แผงจำหน่ายสินค้า ระบบบำบัดน้ำเสียหรือน้ำทิ้ง ทางระบายน้ำ และอุปกรณ์ต่าง ๆ เช่น สายไฟ หลอดไฟ พัดลม ก๊อกน้ำ ท่อน้ำประปา รวมทั้งสาธารณูปโภคอื่น

(๒) จัดให้มีการเก็บกวาดมูลฝอยบริเวณตลาด และดูแลรักษาความสะอาดของตะแกรงดักมูลฝอย บ่อดักไขมัน ระบบบำบัดน้ำเสียหรือน้ำทิ้ง และทางระบายน้ำ มิให้มีกลิ่นเหม็นเป็นประจำทุกวัน รวมทั้งดูแลที่เก็บรวบรวมหรือที่รองรับมูลฝอยให้ถูกสุขลักษณะอยู่เสมอ

(๓) ดูแลห้องส้วม ที่ปัสสาวะ และอ่างล้างมือ ให้อยู่ในสภาพสะอาด ใช้งานได้ดี และเปิดให้ใช้ตลอดเวลาที่เปิดตลาด

(๔) จัดให้มีการล้างทำความสะอาดตลาดเป็นประจำทุกวัน โดยเฉพาะแผงจำหน่ายอาหารสด และแผงจำหน่ายอาหารประเภทเนื้อสัตว์ชำแหละ และต้องจัดให้มีการล้างตลาดตามหลักการสุขาภิบาลอย่างน้อยเดือนละหนึ่งครั้ง ในกรณีที่มีการระบาดของโรคติดต่อ เจ้าพนักงานท้องถิ่นโดยคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข อาจแจ้งให้มีการล้างตลาดตามหลักการสุขาภิบาลมากกว่าเดือนละหนึ่งครั้งก็ได้

(๕) จัดให้มีการกำจัดสัตว์หรือแมลงที่เป็นพาหะนำโรคภายในบริเวณตลาดอย่างน้อยเดือนละหนึ่งครั้ง

/ (๖) ดูแลแผง....

(๖) คู่มือแผงจำหน่ายอาหารประเภทเนื้อสัตว์ชำแหละมิให้มีน้ำหรือของเหลวไหลจากแผงลงสู่พื้นตลาด และจัดให้มีทางระบายน้ำหรือของเหลวลงสู่ทางระบายน้ำหลักของตลาด

ข้อ ๒๓ ผู้รับใบอนุญาตให้จัดตั้งตลาดประเภทที่ ๒ ต้องรับผิดชอบดูแลเกี่ยวกับการบำรุงรักษาตลาด การรักษาความสะอาด และความเป็นระเบียบเรียบร้อยภายในตลาดให้ถูกสุขลักษณะ ดังต่อไปนี้

(๑) จัดให้มีการเก็บกวาดมูลฝอยบริเวณตลาด และดูแลความสะอาดของตะแกรงดักมูลฝอยรวมทั้งกรณีที่มีบ่อดักไขมัน บ่อพักน้ำเสีย และทางระบายน้ำ มิให้มีกลิ่นเหม็นเป็นประจำทุกวัน และดูแลที่เก็บรวบรวมหรือที่รองรับมูลฝอยให้ถูกสุขลักษณะอยู่เสมอ

(๒) คู่มือห้องส้วม ที่ปัสสาวะ และอ่างล้างมือ ให้อยู่ในสภาพสะอาด ใช้งานได้ดี และเปิดให้ใช้ตลอดเวลาที่เปิดตลาด

(๓) จัดให้มีการล้างทำความสะอาดตลาดเป็นประจำทุกวัน โดยเฉพาะแผงจำหน่ายอาหารสด และแผงจำหน่ายอาหารประเภทเนื้อสัตว์ชำแหละ ในกรณีที่มีการระบาดของโรคติดต่อ ให้ดำเนินการล้างตลาดตามหลักการสุขาภิบาลตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่น โดยคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข แจ้งให้ปฏิบัติ

(๔) จัดให้มีมาตรการป้องกันมิให้น้ำหรือของเหลวไหลจากแผงจำหน่ายอาหารประเภทเนื้อสัตว์ชำแหละลงสู่พื้นตลาด

ข้อ ๒๔ เพื่อประโยชน์ในการป้องกันเหตุรำคาญ มลพิษที่เป็นอันตราย หรือการระบาดของโรคติดต่อ ผู้รับใบอนุญาตให้จัดตั้งตลาดประเภทที่ ๑ หรือตลาดประเภทที่ ๒ ต้องไม่กระทำการ และต้องควบคุมดูแลมิให้ผู้ใดกระทำการ ดังต่อไปนี้

(๑) จำหน่ายอาหารที่ไม่สะอาดหรือไม่ปลอดภัยตามกฎหมายว่าด้วยอาหารภายในตลาด

(๒) นำสัตว์ทุกชนิดเข้าไปในตลาด เว้นแต่สัตว์ที่นำไปขังไว้ในที่ขังสัตว์เพื่อจำหน่าย

(๓) ข่าหรือชำแหละสัตว์ใหญ่ เช่น โค กระบือ แพะ แกะ หรือสุกร ในตลาด รวมทั้งข่าหรือชำแหละสัตว์ปีก ในกรณีที่เกิดการระบาดของโรคไข้หวัดใหญ่ที่ติดต่อมาจากสัตว์ในเขตท้องถิ่นนั้น

(๔) สะสมหรือหมักหมมสิ่งหนึ่งสิ่งใดในตลาด จนทำให้สถานที่สกปรก รกรุงรัง เป็นเหตุให้เกิดเหตุรำคาญ เกิดมลพิษที่เป็นอันตราย หรือเป็นแหล่งเพาะพันธุ์สัตว์หรือแมลงที่เป็นพาหะนำโรค

(๕) ถ่ายเทหรือทิ้งมูลฝอยหรือสิ่งปฏิกูลในที่อื่นใด นอกจากบริเวณหรือภาชนะที่จัดไว้สำหรับรองรับมูลฝอยหรือสิ่งปฏิกูล

(๖) ทำให้น้ำใช้ภายในตลาดเกิดความสกปรก จนเป็นเหตุหรืออาจเป็นเหตุให้เกิดอันตรายต่อสุขภาพ

(๗) ก่อหรือจุดไฟไว้ในลักษณะที่อาจก่อให้เกิดความเดือดร้อนรำคาญ หรือเกิดอันตรายแก่ผู้อื่น

(๘) ใช้ตลาดเป็นสถานที่พักอาศัย หรือเป็นที่พักค้างคืน

(๙) กระทำการอื่นใดที่อาจก่อให้เกิดเหตุรำคาญ มลพิษที่เป็นอันตราย หรือการระบาดของโรคติดต่อ เช่น เสียงดัง แสงกระพริบ ความสั่นสะเทือน หรือกลิ่นเหม็น

ส่วนที่ ๔

ผู้ขายและผู้ช่วยขายของในตลาด

ข้อ ๒๕ ผู้ขายและผู้ช่วยขายของในตลาดต้องปฏิบัติและให้ความร่วมมือกับผู้รับใบอนุญาตให้จัดตั้งตลาด เจ้าพนักงานท้องถิ่น และเจ้าพนักงานสาธารณสุข ในเรื่องดังต่อไปนี้

- (๑) การจัดระเบียบและกฎเกณฑ์ในการรักษาความสะอาดของตลาด
- (๒) การจัดหมวดหมู่สินค้า
- (๓) การดูแลรักษาความสะอาดแผงจำหน่ายสินค้าของตน
- (๔) การรวบรวมมูลฝอยลงในภาชนะรองรับที่เหมาะสม
- (๕) การล้างตลาด
- (๖) การเข้ารับการฝึกอบรมด้านสุขาภิบาลอาหาร และอื่น ๆ ตามหลักเกณฑ์ที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนด โดยคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข
- (๗) การตรวจสอบสภาพตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนด โดยคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข

ข้อ ๒๖ ผู้ขายและผู้ช่วยขายของในตลาดต้องปฏิบัติเกี่ยวกับสินค้าและแผงจำหน่ายสินค้าดังต่อไปนี้

- (๑) ต้องวางสินค้าบนแผงจำหน่ายสินค้าหรือภายในขอบเขตที่กำหนด โดยห้ามวางสินค้าล้ำออกนอกแผงจำหน่ายสินค้าหรือขอบเขตที่กำหนด และห้ามวางสินค้าสูงจนก่อให้เกิดอันตราย หรือส่งผลกระทบต่อระบบการระบายอากาศและแสงสว่าง ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนด โดยคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข
- (๒) ห้ามวางสินค้าประเภทวัตถุอันตรายปะปนกับสินค้าประเภทอาหาร
- (๓) ต้องวางสินค้าประเภทอาหาร เครื่องดื่ม และภาชนะอุปกรณ์ ภายในขอบเขตที่กำหนด โดยสูงจากพื้นตลาดไม่น้อยกว่า ๖๐ เซนติเมตร
- (๔) ห้ามเก็บสินค้าประเภทอาหารไว้ใต้แผงจำหน่ายสินค้า เว้นแต่อาหารที่บรรจุในภาชนะบรรจุที่ปิดสนิทตามกฎหมายว่าด้วยอาหาร หรืออาหารที่มีการป้องกันการเน่าเสียและปกปิดมิดชิด ทั้งนี้ ต้องรักษาความสะอาดและป้องกันสัตว์หรือแมลงที่เป็นพาหะนำโรค
- (๕) ห้ามใช้แสงหรือวัสดุอื่นใดที่ทำให้ผู้บริโภคมองเห็นอาหารแตกต่างไปจากสภาพที่เป็นจริง
- (๖) ห้ามต่อเติมแผงจำหน่ายสินค้า เว้นแต่ได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น โดยคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข

ข้อ ๒๗ ผู้ขายและผู้ช่วยขายของในตลาดต้องมีสุขอนามัยส่วนบุคคล ดังต่อไปนี้

- (๑) ต้องมีสุขภาพร่างกายแข็งแรง ไม่เป็นโรคติดต่อ ไม่เป็นโรคที่สังคมรังเกียจ หรือไม่เป็นพาหะนำโรคติดต่อ เช่น อหิวาตกโรค ไข้รากสาดน้อย บิด ไข้สุกใส หัด คางทูม วัณโรคในระยะอันตราย โรคเรื้อนในระยะติดต่อหรือในระยะที่ปรากฏอาการเป็นที่รังเกียจแก่สังคม โรคผิวหนังที่นำรังเกียจ ไวรัสตับอักเสบบีชนิดเอ ไข้หวัดใหญ่ รวมถึงไข้หวัดใหญ่ที่ติดต่อมาจากสัตว์ และโรคอื่นตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนด โดยคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข

/(๒) ในระหว่าง...

(๒) ในระหว่างขายสินค้าต้องแต่งกายสุภาพ สะอาด เรียบร้อย หรือตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนด โดยคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข

(๓) ในระหว่างขายสินค้าประเภทอาหาร ต้องปฏิบัติตามหลักสุขอนามัยส่วนบุคคล เช่น ไม่ไอหรือจามรดอาหาร ไม่ใช้มือหยิบจับอาหารที่พร้อมรับประทานโดยตรง ล้างมือให้สะอาดก่อนหยิบหรือจับอาหาร ไม่สูบบุหรี่ หรือดื่มสุรา เป็นต้น

ข้อ ๒๘ ผู้ขายและผู้ช่วยขายในตลาดต้องปฏิบัติให้ถูกสุขลักษณะในการจำหน่าย ทำประกอบ บรรจุ เก็บ หรือสะสมอาหาร และการรักษาความสะอาดของภาชนะ น้ำใช้ และของใช้ต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

(๑) อาหารที่จำหน่ายต้องสะอาดและปลอดภัยตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยอาหาร

(๒) อาหารสดเฉพาะสัตว์ เนื้อสัตว์ และอาหารทะเล ต้องเก็บรักษาในอุณหภูมิไม่เกิน ๕ องศาเซลเซียส ในตู้เย็นหรือแช่น้ำแข็งตลอดระยะเวลาการเก็บรักษา

(๓) การจำหน่ายอาหารประเภทปรุงสำเร็จ ต้องใช้เครื่องใช้และภาชนะที่สะอาด และต้องมีอุปกรณ์ปกปิดอาหารเพื่อป้องกันการปนเปื้อน รวมทั้งต้องดูแลรักษาอุปกรณ์ปกปิดอาหารให้สะอาดและใช้งานได้ดียอยู่เสมอ

(๔) กรณีเป็นแผงจำหน่ายอาหารที่มีการทำ ประกอบ หรือปรุงอาหาร ต้องจัดสถานที่ไว้เป็นสัดส่วนโดยเฉพาะสำหรับการดังกล่าว และต้องปฏิบัติให้ถูกต้องตามหลักสุขาภิบาลอาหาร

(๕) เครื่องมือ เครื่องใช้ และภาชนะอุปกรณ์ที่ใช้ เช่น เขียง เครื่องชูดมะพร้าว จาน ชาม ช้อน ส้อม ตะเกียบ และแก้วน้ำ ต้องสะอาดและปลอดภัย มีการล้างทำความสะอาด และจัดเก็บอย่างถูกต้อง

หมวด ๓

ใบอนุญาต

ข้อ ๒๙ ห้ามมิให้ผู้ใดจัดตั้งตลาด เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น การเปลี่ยนแปลง ขยาย หรือลดสถานที่หรือบริเวณที่ใช้เป็นตลาด ภายหลังจากที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นได้ออกใบอนุญาตให้จัดตั้งตลาดตามวรรคหนึ่งแล้ว จะกระทำได้อีกเมื่อได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ความในข้อนี้มีให้ใช้บังคับแก่กระทรวง ทบวง กรม ราชการส่วนท้องถิ่น หรือองค์กรของรัฐที่ได้จัดตั้งตลาดขึ้นตามอำนาจหน้าที่ แต่ในการดำเนินการจัดการตลาดจะต้องปฏิบัติเช่นเดียวกับผู้รับใบอนุญาตตามบทบัญญัติแห่งเทศบาลบัญญัติ และพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติมด้วย และให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจกำหนดเงื่อนไขเป็นหนังสือให้ผู้จัดตั้งตลาดตามวรรคนี้ปฏิบัติเป็นการเฉพาะรายได้

ข้อ ๓๐ ผู้ใดประสงค์จะจัดตั้งตลาด ต้องยื่นคำขอรับใบอนุญาตตามแบบพิมพ์ที่เทศบาลเมือง โพนพิสัยกำหนด พร้อมแสดงเอกสารและหลักฐาน ดังต่อไปนี้

(๑) สำเนาบัตรประจำตัวประชาชนและสำเนาทะเบียนบ้านของผู้ขอรับใบอนุญาตหรือผู้แจ้ง

(๒) สำเนาทะเบียนบ้านของบ้านที่ใช้เป็นที่ตั้งสถานประกอบการ

(๓) สำเนาหนังสือรับรองการจดทะเบียนนิติบุคคล พร้อมสำเนาบัตรประจำตัวประชาชนของผู้แทนนิติบุคคล (กรณีผู้ขอรับใบอนุญาตหรือผู้แจ้งเป็นนิติบุคคล)

(๔) หนังสือมอบอำนาจที่ถูกต้องตามกฎหมาย พร้อมสำเนาบัตรประจำตัวประชาชนของผู้มอบอำนาจและผู้รับมอบอำนาจ (กรณีผู้ประกอบการไม่สามารถมายื่นคำขอด้วยตนเอง)

(๕) สำเนาเอกสารแสดงสิทธิการครอบครองหรือกรรมสิทธิ์ในที่ดินที่ใช้เป็นสถานประกอบการ

(๖) หนังสือยินยอมให้ใช้อาคารหรือที่ดิน หรือสัญญาเช่าจากเจ้าของอาคารหรือที่ดิน พร้อมสำเนาบัตรประจำตัวประชาชน สำเนาทะเบียนบ้านของเจ้าของอาคารหรือที่ดิน (กรณีผู้ขอรับใบอนุญาตไม่มีกรรมสิทธิ์ในอาคารหรือที่ดินที่ใช้เป็นสถานประกอบการ)

(๗) หลักฐานการอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารที่แสดงว่าอาคารดังกล่าวสามารถใช้ประกอบกิจการตามที่ขออนุญาตได้

(๘) แผนผังตลาด

(๙) สำเนาใบอนุญาตตามกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

(๑๐) แผนที่สังเขป แสดงสถานที่ตั้งสถานประกอบการ

(๑๑) หลักฐานอื่นที่จำเป็น

ข้อ ๓๑ เมื่อได้รับคำขอรับใบอนุญาต หรือคำขอต่ออายุใบอนุญาต ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นตรวจสอบความถูกต้องของคำขอ และความครบถ้วนของเอกสารหลักฐานทันที

กรณีคำขอไม่ถูกต้องหรือเอกสารหลักฐานไม่ครบถ้วน ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นแจ้งต่อผู้ยื่นคำขอให้แก้ไขเพิ่มเติมเพื่อดำเนินการต่อไป หากไม่สามารถดำเนินการได้ในขณะนั้น ให้จัดทำบันทึกความบกพร่องและรายการเอกสารหรือหลักฐานที่ต้องยื่นเพิ่มเติม โดยให้เจ้าหน้าที่และผู้ยื่นคำขอลงนามไว้ในบันทึกดังกล่าว

เจ้าพนักงานท้องถิ่นต้องออกใบอนุญาต หรือมีหนังสือแจ้งคำสั่งไม่อนุญาตพร้อมด้วยเหตุผลให้ผู้ขออนุญาตทราบ ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่รับคำขอซึ่งมีรายละเอียดถูกต้องและครบถ้วนตามที่กำหนดไว้ในเทศบัญญัตินี้ ในกรณีที่มิเหตุจำเป็นซึ่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นไม่อาจออกใบอนุญาต หรือยังไม่อาจมีคำสั่งไม่อนุญาตได้ภายในกำหนดเวลาตามวรรคสาม ให้ขยายเวลาออกไปได้อีกไม่เกินสองครั้ง ครั้งละไม่เกินสิบห้าวัน ทั้งนี้ ต้องมีหนังสือแจ้งการขยายเวลาและเหตุจำเป็นให้ผู้ขออนุญาตทราบก่อนสิ้นกำหนดเวลาตามวรรคสาม หรือก่อนสิ้นกำหนดเวลาที่ได้ขยายไว้แล้ว แล้วแต่กรณี หากเจ้าพนักงานท้องถิ่นพิจารณายังไม่แล้วเสร็จ ให้แจ้งเป็นหนังสือให้ผู้ยื่นคำขอทราบถึงเหตุแห่งความล่าช้าทุกเจ็ดวันจนกว่าจะพิจารณาแล้วเสร็จ พร้อมสำเนาแจ้งสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (ก.พ.ร.) ทราบทุกครั้ง

ข้อ ๓๒ ผู้ได้รับใบอนุญาตต้องมารับใบอนุญาตภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่รับหนังสือแจ้งการอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น เว้นแต่จะมีเหตุอันสมควรและได้แจ้งให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นทราบแล้ว

ข้อ ๓๓ ใบอนุญาตที่ออกให้ตามเทศบัญญัตินี้ ให้มีอายุหนึ่งปีนับแต่วันที่ออกใบอนุญาต และให้ใช้ได้เพียงในเขตเทศบาลเมืองโพนพิสัยเท่านั้น

ข้อ ๓๔ ผู้ได้รับใบอนุญาตที่ประสงค์จะขอต่ออายุใบอนุญาต ให้ยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตภายในระยะเวลาไม่เกินเก้าสิบวันก่อนวันที่ใบอนุญาตสิ้นอายุ เมื่อได้ยื่นคำขอพร้อมชำระค่าธรรมเนียมแล้ว ให้ประกอบกิจการต่อไปได้ ทั้งนี้ อัตราค่าธรรมเนียมให้เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในเทศบัญญัตินี้ หรือเทศบัญญัติว่าด้วยอัตราค่าธรรมเนียมสำหรับการดำเนินกิจการตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข

หากผู้ได้รับใบอนุญาตประสงค์จะชำระค่าธรรมเนียมการต่ออายุใบอนุญาตแทนการยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตตามวรรคหนึ่ง ต้องชำระค่าธรรมเนียมภายในระยะเวลาไม่เกินเก้าสิบวันก่อนวันที่ใบอนุญาตสิ้นอายุ ณ สถานที่ทำการของเทศบาลเมืองโพนพิสัย หรือผ่านช่องทางตามประกาศของเจ้าพนักงานท้องถิ่น ซึ่งออกตามความในมาตรา ๔ แห่งพระราชกฤษฎีกากำหนดให้ผู้รับใบอนุญาตชำระค่าธรรมเนียมการต่ออายุ

/ใบอนุญาต...

ใบอนุญาตแทนการยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาต พ.ศ. ๒๕๖๔ เมื่อเทศบาลเมืองโพนพิสัยได้รับค่าธรรมเนียมเรียบร้อยแล้ว ให้ดำเนินการออกใบอนุญาตพร้อมหลักฐานการรับเงินให้แก่ผู้ขอต่ออายุใบอนุญาตในกรณีที่มีเหตุไม่สามารถออกใบอนุญาตได้ ผู้ได้รับใบอนุญาตสามารถใช้หลักฐานการรับเงินดังกล่าวเป็นหลักฐานการต่ออายุใบอนุญาตได้ จนกว่าผู้ได้รับใบอนุญาตจะได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ข้อ ๓๕ ผู้ได้รับใบอนุญาตตามเทศบัญญัตินี้ ต้องแสดงใบอนุญาตไว้โดยเปิดเผยและเห็นได้ง่าย ณ สถานที่ประกอบกิจการตลอดเวลาที่ประกอบกิจการ หรือแสดงใบอนุญาตโดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ ตามประกาศกรมอนามัย เรื่อง วิธีการแสดงใบอนุญาต และหนังสือรับรองการแจ้งโดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. ๒๕๖๖

ข้อ ๓๖ ในกรณีที่ใบอนุญาตสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระสำคัญ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ทราบถึงการสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุด ตามแบบที่กำหนดไว้ท้ายเทศบัญญัตินี้

การขอรับใบแทนใบอนุญาตและการออกใบแทนใบอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ดังต่อไปนี้

(๑) กรณีใบอนุญาตสูญหาย ให้ผู้ยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตนำสำเนาบันทึกการแจ้งความต่อพนักงานเจ้าหน้าที่แห่งท้องที่ที่ใบอนุญาตสูญหาย มาแสดงต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นประกอบการพิจารณา

(๒) กรณีใบอนุญาตถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระสำคัญ ให้ผู้ยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตนำใบอนุญาตเดิมเท่าที่เหลืออยู่ มาแสดงต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นประกอบการพิจารณา

ข้อ ๓๗ ในกรณีที่ปรากฏว่าผู้รับใบอนุญาตตามเทศบัญญัตินี้ ไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม กฎกระทรวง หรือเทศบัญญัตินี้ หรือเงื่อนไขที่ระบุไว้ในใบอนุญาตในเรื่องที่กำหนดเกี่ยวกับการประกอบกิจการตามที่ได้รับใบอนุญาตตามเทศบัญญัตินี้ เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตได้ภายในเวลาที่เห็นสมควร แต่ต้องไม่เกินสิบห้าวัน

ข้อ ๓๘ เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจออกคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาต เมื่อปรากฏว่าผู้รับใบอนุญาตมีกรณี ดังต่อไปนี้

(๑) ถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตตั้งแต่สองครั้งขึ้นไป และมีเหตุที่จะต้องถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตอีก

(๒) ต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่าได้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

(๓) ไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม กฎกระทรวง หรือเทศบัญญัตินี้ หรือเงื่อนไขที่ระบุไว้ในใบอนุญาตในเรื่องที่กำหนดเกี่ยวกับการประกอบกิจการตามที่ได้รับใบอนุญาตตามเทศบัญญัตินี้ และการไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องนั้นก่อให้เกิดอันตรายอย่างร้ายแรงต่อสุขภาพของประชาชน หรือมีผลกระทบต่อสถานะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชน

ข้อ ๓๙ คำสั่งพักใช้ใบอนุญาตและคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาต ให้ทำเป็นหนังสือแจ้งให้ผู้รับใบอนุญาตทราบ ในกรณีที่ไม่มีพบผู้รับใบอนุญาต หรือผู้รับใบอนุญาตไม่ยอมรับคำสั่งดังกล่าว ให้ส่งคำสั่งโดยทางไปรษณีย์ตอบรับ หรือให้ปิดคำสั่งนั้นไว้ในที่เปิดเผยและเห็นได้ง่าย ณ ภูมิลำเนา หรือสำนักทำการของผู้รับใบอนุญาต และให้ถือว่าผู้รับใบอนุญาตได้รับทราบคำสั่งแล้ว ตั้งแต่วันที่คำสั่งไปถึง หรือวันปิดคำสั่ง แล้วแต่กรณี

/ข้อ ๔๐ ผู้ถูกสั่ง...

ข้อ ๔๐ ผู้ถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาต จะขอรับใบอนุญาตสำหรับการประกอบกิจการที่ถูกเพิกถอนใบอนุญาตอีกไม่ได้ จนกว่าจะพ้นกำหนดหนึ่งปีนับแต่วันที่ถูกลงสั่งเพิกถอนใบอนุญาต

ข้อ ๔๑ ให้ใช้แบบพิมพ์ต่าง ๆ ตามที่เทศบาลเมืองโพนพิสัยกำหนด

หมวด ๔

ค่าธรรมเนียมและค่าปรับ

ข้อ ๔๒ ผู้ได้รับใบอนุญาตต้องเสียค่าธรรมเนียมการออกใบอนุญาตตามอัตราที่กำหนดไว้ท้ายเทศบัญญัตินี้ ในวันที่มารับใบอนุญาต สำหรับกรณีที่เป็นการขอรับใบอนุญาตครั้งแรก หรือก่อนวันที่ใบอนุญาตสิ้นอายุ สำหรับกรณีที่เป็นการขอต่ออายุใบอนุญาต ตลอดระยะเวลาที่ยังดำเนินการนั้น ถ้ามิได้เสียค่าธรรมเนียมภายในเวลาที่กำหนด ให้ชำระค่าปรับเพิ่มขึ้นอีกร้อยละยี่สิบของจำนวนค่าธรรมเนียมที่ค้างชำระ เว้นแต่ผู้ได้รับใบอนุญาตจะได้บอกเลิกการดำเนินการนั้นก่อนถึงกำหนดการเสียค่าธรรมเนียมครั้งต่อไป

ในกรณีที่ผู้มีส่วนที่ต้องเสียค่าธรรมเนียมตามวรรคหนึ่ง ค้างชำระค่าธรรมเนียมติดต่อกันเกินกว่าสองครั้ง ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งให้ผู้นั้นหยุดการดำเนินการไว้ จนกว่าจะได้เสียค่าธรรมเนียมและค่าปรับครบถ้วน

ข้อ ๔๓ บรรดาค่าธรรมเนียมและค่าปรับตามเทศบัญญัตินี้ ให้เป็นรายได้ของเทศบาลเมืองโพนพิสัย

หมวด ๕

บทกำหนดโทษ

ข้อ ๔๔ ผู้ใดฝ่าฝืนคำสั่งของเจ้าพนักงานหรือไม่ปฏิบัติตามเทศบัญญัตินี้ต้องระวางโทษ ตามที่กำหนดไว้ในบทกำหนดโทษแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

ประกาศ ณ วันที่.....เดือนพ.ศ. ๒๕๖๙

(ลงชื่อ)

(นายอาทิตย์ ศรีตะบุตร)

นายกเทศมนตรีเมืองโพนพิสัย

เห็นชอบ

(ลงชื่อ)

(นายศรัณย์ศักดิ์ ศรีเครือเนตร)

ผู้ว่าราชการจังหวัดหนองคาย

บัญชีอัตราค่าธรรมเนียม
ใบอนุญาตและการต่ออายุใบอนุญาตจัดตั้งตลาด
แนบท้ายเทศบัญญัติเทศบาลเมืองโพธิ์พิสัย อำเภอโพธิ์พิสัย จังหวัดหนองคาย
เรื่อง การควบคุมตลาด พ.ศ. ๒๕๖๙

ลำดับที่	รายการ	อัตราค่าธรรมเนียม (บาท/ปี)
๑	ตลาดประเภทที่ ๑	๒,๐๐๐
๒	ตลาดประเภทที่ ๒	๒,๐๐๐